

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. N.
bytem X

zastoupen Mgr. Jaromírem Noskem, advokátem
sídlem Furchova 373, 588 56 Telč

proti

žalovanému: Krajský úřad Kraje Vysočina
sídlem Žižkova 57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020, č. j. KUJI 32484/2020, sp. zn. OOSČ 128/2020 OOSC/43,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020, č. j. KUJI 32484/2020, sp. zn. OOSČ 128/2020 OOSC/43, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Městského úřadu Telč, odboru dopravy, ze dne 10. 2. 2020, č. j. MěÚ Telč-8103/2019/OD, **se z r u š u j e**, a to v rozsahu výroku II. tohoto rozhodnutí.
- III. Žalovaný **j e p o v i n e n** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **11 228 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaromíra Noska, sídlem Furchova 373, 588 56 Telč.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020, č. j. KUJI 32484/2020, sp. zn. OOSČ 128/2020 OOSC/43 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Telč, odboru dopravy, ze dne 10. 2. 2020, č. j. MěÚ Telč-8103/2019/OD (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím (ve výroku II.) byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s ust. § 11 odst. 1 a ust. § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 5. 10. 2019 v 12:10 hod., na pozemní komunikaci II/151 (46,498 km) v katastru obce Knínice, jako řidič nákladního vozidla tov. zn. SCANIA, RZ: X, nejel ve svém směru jízdy zcela vpravo a rychlost jízdy nepřizpůsobil svým schopnostem, dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě a jiným okolnostem, které bylo možné předvídat, a nejel takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou měl rozhled, pročež došlo ke střetu s vozidlem Škoda Fabia, RZ: X, jehož řidič se dopustil porušení téže povinnosti řidiče.
3. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

4. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval skutkový stav věci a dosavadní průběh řízení. Ve vztahu k odvolacím námitkám dále žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán nevydal ve věci dvě rozhodnutí, ale pouze právnímu zástupci žalobce (současně zmocněnec ve správním řízení) znovu zaslal rozhodnutí o přestupku, neboť bylo nedopatření poprvé posláno v neúplném vyhotovení, o čemž byl zástupce žalobce vyrozuměn. Jednalo se tedy pouze o administrativní pochybení, které bylo následně napraveno, a to bez zásahu do procesních práv účastníka řízení.
5. Stejně tak žalovaný nepovažoval za důvodnou námitku spočívající v tom, že mělo být žalobci odepřeno právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k jejich obsahu. K tomu žalovaný uvedl, že žalobce byl řádně vyrozuměn o konání ústního jednání dne 5. 2. 2020, včetně poučení o jeho procesních právech. Případnou pasivitu proto nelze v tomto ohledu klást za vinu správnímu orgánu. Co se pak týče včasnosti uplatněné omluvy z účasti na ústním jednání, ta byla zaslána pouze za právního zástupce, nikoliv samotného žalobce.
6. Kromě toho žalovaný zdůraznil, že právnímu zástupci byl termín konání ústního jednání znám již při převzetí zastoupení, stejně jako skutečnost, že se ho nebude moci zúčastnit kvůli kolizi účasti na soudním jednání v jiné věci. V takovém případě se mohl právní zástupce nechat jako advokát zastoupit jiným advokátem či advokátním koncipientem. Ze správního spisu není zřejmé, že by mu v takovém postupu bránila nějaká překážka, přičemž je to právě právní zástupce, který byl povinen rozhodné

skutečnosti tvrdit a prokázat, což v rámci komunikace s oprávněnou úřední osobou neučinil.

7. Podle názoru žalovaného pak byl skutkový stav věci zjištěn bez důvodných pochybností, a to zejména na základě tachografického kotoučku, karty vozidla, protokolu o dopravní nehodě a policejní fotodokumentace, která byla v místě dopravní nehody pořízena. Tyto důkazy byly ze strany prvostupňového orgánu hodnoceny ve vztahu k rychlosti vozidla a technickým parametrům dané pozemní komunikace, na základě čehož byla vina žalobce za porušení dotčených povinností řidiče a spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spolehlivě dovozena. Pokuta byla ze strany prvostupňového orgánu uložena na samotné spodní hranici stanovené zákonem, což žalovaný považoval za dostatečné.

III. Žaloba

8. V žalobě bylo předně namítáno, že prvostupňový orgán vydal bezprostředně po sobě dvě rozhodnutí o přestupku, aniž by dané pochybení formálním způsobem napravil. Kromě toho příslušný správní orgán znemožnil řádný výkon právního zastoupení žalobce a výkonu jeho procesních práv, když nereagoval na včas zaslanou první omluvu z jednání právního zástupce z důvodu kolize se soudním jednáním v jiné věci. Naopak oprávněná úřední osoba v rámci telefonické komunikace sdělila, že je srozuměna s převzetím zastoupení, aniž by z jejího vyjádření vyplývalo, že omluvu neakceptuje. Ústní jednání proto proběhlo bez přítomnosti žalobce a jeho právního zástupce.
9. Správní orgány pak podle žalobce řádně nezohlednily, že právní zástupce ve své omluvě z ústního jednání omluvit rovněž samotného žalobce jako zmocnitele. Odvolací námitky nebyly v tomto směru řádně vypořádány. Za účelem prokázání svých tvrzení žalobce k žalobě doložil mimo jiné čestné prohlášení paní J. N. (manželka a sekretářka právního zástupce), přičemž současně navrhoval, aby byla před soudem jako svědek vyslechnuta, stejně jako oprávněná úřední osoba prvostupňového orgánu.
10. Kromě toho žalobce brojil proti postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu věci. Konkrétně argumentoval tím, že odpovědnost za spáchání daného přestupku byla dovozována pouze na základě oznámení přestupku, aniž by byly řádně vyhodnoceny další podklady ve smyslu policejní fotodokumentace, na místě podaných vysvětlení dotčených osob či fotokopie tachografického kotoučku, na základě kterého byla rychlost žalobcova vozidla pouze odhadnuta. Prvostupňový orgán na podobném principu popsal nehodový děj a bez výsledku svědků či podrobnější argumentace dovodil míru zavinění ve formě nedbalosti. Rozhodnutí správních orgánů jsou podle žalobce nepřezkoumatelná.
11. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost nahradit náklady soudního řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

12. Ve svém vyjádření žalovaný toliko uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru bylo napadeného rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, protože krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl. K tomu pouze doplnil, že žalobce podal rovněž podnět k zahájení přezkumného řízení, které však nebylo zahájeno, protože Ministerstvo dopravy ČR neshledalo v postupu správních orgánů žádného pochybení.
13. K vyjádření žalovaného podal žalobce stručnou reakci ze dne 2. 7. 2020, ve které zejména uvedl, že žalovaný pouze odkázal na své předchozí rozhodnutí, aniž by zaujal k žalobním námitkám konkrétní stanovisko. Proto žalobce na podané žalobě setrval.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

14. Ve správním spisu se nachází zejména oznámení přestupku, protokol o nehodě v silničním provozu, policejní fotodokumentace místa a následků dopravní nehody, plánek dopravní nehody a úřední záznam o podání vysvětlení žalobce.
15. Na základě těchto podkladů bylo zahájeno přestupkové řízení jak vůči žalobci, tak řidiči druhého vozidla. Oznámení o zahájení řízení, včetně vyrozumění o konání ústního jednání dne 5. 2. 2020, bylo žalobci doručeno dne 21. 1. 2020. Součástí daného oznámení bylo rovněž poučení o procesních právech obviněného, včetně podmínek pro uplatnění omluvy z ústního jednání. Prvostupňový orgán následně do správního spisu založil kartu vozidla RZ: X a kopii tachokotoučku vyžádanou od provozovatele vozidla.
16. Dne 3. 2. 2020 bylo poté prvostupňovému orgánu doručeno oznámení o převzetí zastoupení ze strany právního zástupce žalobce, jehož součástí byla rovněž omluva zmocnitele z nařízeného ústního jednání a žádost o změnu termínu jeho konání z důvodu kolidující účasti právního zástupce na jednání v jiné právní věci vedené u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. 21 C 230/2019. K danému oznámení bylo kromě plné moci doloženo rovněž předvolání k výše uvedenému soudnímu jednání.
17. V této souvislosti se ve správním spisu nachází úřední záznam ze dne 5. 2. 2020, ze kterého vyplývá, že právní zástupce žalobce téhož dne telefonicky kontaktoval oprávněnou úřední osobu krátce před zahájením ústního jednání, přičemž uvedl, že je na cestě k jinému jednání, protože se nemůže ústního jednání ve věci přestupku zúčastnit a žádá o nový termín jeho konání. Podle úředního záznamu mělo být právnímu zástupci ze strany oprávněné úřední osoby sděleno, že je jeho neúčast vzata na vědomí, přičemž správní orgán do vzájemného vztahu mezi obviněným a jeho zmocněncem nevstupuje. Kromě svědků navíc jiné osoby nemají povinnost se ústního jednání zúčastnit.
18. Z protokolů o ústním jednání ze dne 5. 2. 2020 dále vyplývá, že proběhlo bez účasti žalobce a jeho právního zástupce. V jeho průběhu byl proveden důkaz obsahem správního spisu a byl vyslechnut řidič druhého vozidla zúčastněného na dopravní nehodě (V. R.), vůči kterému bylo přestupkové řízení rovněž zahájeno. Téhož dne zaslal právní zástupce žalobce oprávněné úřední osobě emailovou zprávu, ve které

uvedl, že se jí snažil neúspěšně dovolat, a to za účelem stanovení termínu ústního jednání.

19. Následně došlo k vydání prvostupňového rozhodnutí. V této souvislosti právní zástupce žalobce zaslal oprávněné úřední osobě další emailovou zprávu ze dne 7. 2. 2020, ve které poukázal na svoji řádnou omluvu a snahu o nařízení ústního jednání v novém termínu. Současně poukázal na skutečnost, že oprávněná úřední osoba s omluvou během telefonické komunikace před ústním jednáním souhlasila. Ani v rámci pozdější komunikace pak nemělo být právnímu zástupci sděleno, že omluva nebyla akceptována. Oprávněná úřední osoba poté odpověděla na danou zprávu dne 10. 2. 2020, přičemž uvedla, že obviněný by si měl zvolit k zastupování osobu, která je schopna jej zastupovat, ne se z ústního jednání omlouvat. K tomu oprávněná úřední osoba doplnila, že nedopatřením zaslala pouze část vyhotovení prvostupňového rozhodnutí, pročež jej zaslala znovu v kompletní podobě.
20. Proti výroku II. prvostupňového rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím právního zástupce odvolání, ke kterému přiložil rovněž kopie vzájemné emailové korespondence s oprávněnou úřední osobou, jejímž obsahem bylo mimo jiné posouzení důvodnosti omluvy a žádosti o nařízení nového termínu ústního jednání. Odvolání bylo poté postoupeno žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.
21. Součástí odvolacího správního spisu jsou dále podklady týkající se podnětu žalobce k zahájení přezkumného řízení. V tomto ohledu z přípisu Ministerstva dopravy ČR ze dne 23. 6. 2020, č. j. 948/2020-160-SPR/3, vyplývá, že důvody pro zahájení řízení za účelem přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí nebyly shledány.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
23. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
24. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
25. **Žaloba je důvodná.**
26. Žalobce z více důvodů namítal nezákonnost napadeného a prvostupňového rozhodnutí, přičemž brojl nejen proti procesním pochybením, ale také nedostatkům ohledně zjišťování skutkového stavu a hodnocení provedených důkazů. Kromě toho žalobce namítal také nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, neboť své úvahy řádně nezduvodnil.
27. K tomu krajský soud předně uvádí, že se k vadě spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve věci přihlíží z úřední povinnosti, tedy bez ohledu na to, zda byla v

žalobě namítána. Pakliže by bylo rozhodnutí takovou vadou skutečně zatíženo, mělo by to za následek omezení přezkumu správnosti a zákonnosti rozhodnutí správních orgánů, neboť by krajský soud nemusel žalobní námitky věcně vypořádávat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

28. Pokud se jedná o pojmové vymezení, může být v souladu s ustálenou judikaturou rozhodnutí správního orgánu považováno za nepřezkoumatelné za předpokladu, že je nesrozumitelné, popř. není z jeho obsahu zřejmé, o čem a jak bylo rozhodováno. Kromě toho může nepřezkoumatelnost dále spočívat v tom, že úvahy správního orgánu nemají oporu v provedeném dokazování nebo bez náležitého odůvodnění nereflktují námitky účastníka řízení, popř. je bez dalšího označují za mylné či vyvrácené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).
29. Krajský soud je toho názoru, že prvostupňové a napadené rozhodnutí není vadou nepřezkoumatelnosti zatíženo. Přestože si lze nepochybně představit preciznější argumentaci, a to zejména ve vztahu k určení míry zavinění, není pravdou, že by prvostupňový orgán těmto otázkám nevěnoval žádnou pozornost. Naopak vycházel v kontextu okolností případu a předcházejícího popisu skutkového děje z toho, že přestupek byl spáchán minimálně z nevědomé nedbalosti, protože jinou (z povahy věci přísnější) formu zavinění se nepodařilo prokázat, přičemž žalobce měl a mohl vědět, že svoji jízdu může ohrozit či porušit právem chráněný zájem.
30. K tomu je vhodné doplnit, že napadené a prvostupňové rozhodnutí je nutné hodnotit ve vzájemné souvislosti, a to s odkazem na princip jednoty správního řízení, které tvoří jeden celek od jeho zahájení až po nabytí právní moci napadeného rozhodnutí. Pokud se tedy žalovaný k otázce zavinění ve vazbě na odvolací námitku blíže nevyjádřil a pouze aproboval argumentaci prvostupňového orgánu, jedná se sice o pochybení, ale nikoliv natolik zásadní, aby mělo za následek nezákonnost rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost. K námitkám ohledně procesního postupu správního orgánu a hodnocení provedených důkazů se naopak žalovaný nad rámec prvostupňového rozhodnutí výslovně vyjadřoval.
31. Dále však krajský soud považoval za důvodnou námitku procesního pochybení prvostupňového orgánu, který omluvu žalobce a zejména právního zástupce z ústního jednání neakceptoval, pročez tak ústní jednání proběhlo v jejich nepřítomnosti.
32. Podle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále jen „nový přestupkový zákon“), platí, že: *„K ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.“*
33. Omluva z jednání tedy musí být akceptována za předpokladu, že je náležitá a z důležitého důvodu. V tomto ohledu je dále třeba vycházet z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, podle které je za náležitou omluvu možné považovat takovou, která byla učiněna bezodkladně, a to v kontextu individuálních okolností případu. Není tedy vyloučeno, aby byla za včasnou považována rovněž omluva učiněná

až po jednání, a to z nepředvídatelného důvodu jako je úraz, náhlé onemocnění či hospitalizace apod. Zásadně však musí být omluva správnímu orgánu adresována ihned po zjištění překážky, která dotčené osobě v účasti na ústním jednání zabránila (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66, a ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013-29; odkazovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).

34. Kromě kritéria včasnosti musí být současně každá omluva dostatečně zdůvodněna, přičemž musí obviněný z přestupku či jeho zástupce existenci důležitého důvodu v rámci objektivních možností doložit a prokázat. Na omluvu z jednání jsou kladeny zvýšené požadavky zejména proto, aby nebyla v přestupkovém řízení zneužívána za účelem dosažení zániku odpovědnosti za přestupek vlivem uplynutí zákonem stanovené prekluzivní (promlčecí) doby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23).
35. Z toho důvodu musí být brány do úvahy různé skutkové a procesní okolnosti případu. Stejný závěr ostatně vyplývá také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009 – 99, ve kterém bylo uvedeno, že: „*Důležitost důvodu omluvy obviněné z přestupku a jejího zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního jednání [...] je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), o jak dlouhý pobyt advokáta (zástupce) v zahraničí jde, zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněné z přestupku nebo jejího zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.*“
36. Ve vztahu k omluvě nikoliv samotného obviněného, ale jeho zmocněnce, který je advokátem, poté soudní judikatura dovodila další podmínky, které musí být za účelem posouzení její náležitosti či důvodnosti zohledněny. Předně je nutné v souladu s argumentací správních orgánů zdůraznit, že je zásadně povinností advokáta, aby si své osobní a pracovní záležitosti primárně uspořádal takovým způsobem, že bude schopen svého klienta (obviněného) řádně zastupovat. Z toho důvodu nelze dospět k závěru, že by bylo povinností správního orgánu akceptovat bez dalšího omluvu advokáta pouze s odkazem na skutečnost, že se nemůže účastnit ústního jednání kvůli kolizi se správním nebo soudním jednáním v jiné právní věci. Právě za tímto účelem má totiž možnost řešit vzniklou situaci prostřednictvím institutu substituce, pomocí které se může pro daný případ nechat zastoupit jiným advokátem nebo advokátním koncipientem v režimu příslušných zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 6. 1997, sp. zn. III ÚS 68/97; dostupný na <https://www.usoud.cz/vyhledavani-rozhodnuti-us/>).
37. V opačném případě je povinností advokáta řádně tvrdit a doložit nejen vznik dané kolize, ale také skutečnost, že nebyl schopen situaci z objektivních příčin včas řešit výše uvedeným způsobem, tedy pověřením substituenta (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2014, č. j. 8 As 107/2013 – 46). K tomu však krajský soud dodává, že je stále nutné reflektovat individuální okolnosti případu, protože odkazovaná judikatura a v ní obsažené právní názory jsou pouze interpretačním vodítkem pro řešení konkrétních situací, v nichž mohou existovat specifické či dokonce jedinečné okolnosti měnící pohled na celou věc.

38. V nyní projednávané věci se jednalo o omluvu z ústního jednání nařízeného na den 5. 2. 2020. Vyrozumění o jeho konání bylo doručeno přímo do rukou původně nezastoupeného žalobce, a to dne 21. 1. 2020. Z obsahu správního spisu je poté zřejmé, že k převzetí zastoupení ze strany dotčeného advokáta došlo až dne 3. 2. 2020 (viz datum vystavení plné moci). Tentýž den bylo odesláno a prvostupňovému orgánu doručeno vyrozumění o převzetí zastoupení, jehož součástí byla rovněž omluva žalobce jako zmocnitele z účasti na nařízeném ústním jednání. Současně bylo požádáno o odročení ústního jednání na jiný termín, protože právní zástupce musí být v danou dobu přítomen u soudního jednání v jiné právní věci, což bylo prostřednictvím předvolání soudu řádně doloženo.
39. Z následně pořízeného úředního záznamu ze dne 5. 2. 2020 dále vyplývá, že právní zástupce telefonicky kontaktoval oprávněnou úřední osobu ohledně výše uvedené omluvy z jednání, na kterou nebylo ze strany prvostupňového orgánu, resp. oprávněné úřední osoby reagováno. V této souvislosti bylo právnímu zástupci sděleno, že se jeho omluva bere na vědomí, přičemž účast na ústním jednání není vyjma osob předvolaných k podání svědecké výpovědi povinná. Stejně tak je z obsahu spisové dokumentace (kopie emailové korespondence) zřejmé, že právní zástupce usiloval o nařízení nového ústního jednání rovněž poté, co bylo vydáno rozhodnutí o přestupku.
40. Na základě výše uvedeného nelze podle názoru zdejšího soudu dospět k závěru, že by se ze strany právního zástupce žalobce jednalo o obstrukční praktiku, mající za cíl vyvolat průtahy řízení a nakonec zánik odpovědnosti za přestupek. Naopak se jednalo o první omluvu z ústního jednání, která byla správnímu orgánu doručena bezprostředně po převzetí zastoupení, přičemž v ní byl jednoznačně specifikován a doložen důvod překážky, která právnímu zástupci v účasti na ústním jednání prokazatelně bránila.
41. V souladu s judikaturou lze pak sice považovat za pochybení, že právní zástupce ve svém podání netvrdil ani nezdůvodnil, proč nemůže jako advokát řešit vzniklou kolizi využitím substituce. Na druhou stranu nelze podle názoru zdejšího soudu odhlédnout od skutečnosti, že do konání ústního jednání zbývaly v době převzetí zastoupení necelé dva dny, což možnost zajištění substituenta výrazně omezuje. Z veřejně dostupného seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou je navíc zřejmé, že právní zástupce žalobce vykonává praxi jako samostatný advokát, přičemž u něj v současné době nepůsobí žádný advokátní koncipient (viz <https://vyhledavac.cak.cz/>)
42. Z těchto důvodů je krajský soud toho názoru, že prvostupňový orgán postupoval při posouzení náležitosti omluvy z ústního jednání příliš formalistickým způsobem, aniž by reflektoval okolnosti případu a absenci jakékoliv indicie svědčící o liknavosti či obstrukčním postupu právního zástupce. Pokud prvostupňovému orgánu skutečnosti tohoto druhu byly známy z jeho úřední činnosti, měl je promítnout do obsahu správního spisu, např. ve formě úředního záznamu či odkazu na jiná správní řízení, kde by jmenovaný zástupce podobným způsobem postupoval. Nelze navíc opomenout, že během ústního jednání došlo kromě provedení důkazu obsahem správního spisu rovněž k výsledku druhého obviněného (řidič protijedoucího vozidla), aniž by byl žalobce v předvolání o této skutečnosti jakkoliv vyrozuměn. Ačkoliv se v nyní projednávané věci nejednalo o obvinění z přestupku spočívajícího ve způsobení dopravní nehody,

resp. související posouzení míry zavinění obou řidičů na jejím vzniku, mohla mít přítomnost právního zástupce žalobce při ústním jednání podstatný vliv na vedení obhajoby, což mělo být ze strany správního orgánu vzato do úvahy. Neakceptování omluvy právního zástupce z účasti na ústním jednání proto nebylo za daných okolností na místě. Zároveň jde o vadu, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, tedy v otázce viny a uložení správního trestu za označené přestupkové jednání.

43. S ohledem na důvod zrušení napadeného rozhodnutí se již krajský soud nezabýval posouzením důvodnosti zbývajících žalobních námitek, neboť by jejich vypořádání bylo nadbytečné.

VII. Závěr a náklady řízení

44. Po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, tedy shledal krajský soud žalobní námitku neakceptování omluvy právního zástupce z účasti na ústním jednání jako důvodnou a nezbylo mu tak, než dané rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (výrok I), přičemž s přihlédnutím k charakteru zjištěného pochybení shledal krajský soud nezbytným též zrušení rozhodnutí prvostupňového orgánu ve výroku II. tohoto rozsudku (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že prvostupňové rozhodnutí se týkalo přestupku žalobce pouze ve výroku II., zrušil krajský soud toto rozhodnutí pouze v uvedeném rozsahu.
45. V této souvislosti krajský soud příslušnému správnímu orgánu ukládá, aby v navazujícím řízení ve věci opětovně provedl ústní jednání a obviněného (prostřednictvím právního zástupce) o jeho konání řádně a včas vyrozuměl. Tímto právním názorem krajského soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
46. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a na odměně právnímu zástupci vznikly náklady za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava věci a sepsání žaloby) podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na režijní paušál po 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, zvýšil krajský soud náhradu odměny za právní zastoupení o částku připadající na tuto daň. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. prosince 2021

Ph.D., v.r.

JUDr. Lukáš Hlouch,
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.